

OKULA UYUM SÜRECİ

PDR SERVİSİ

İLK TECRÜBE.....

İLK HEYECAN.....

Her yeni bir başlangıç içinde birtakım zorlukları barındırır, zira değişim kolay bir yolculuk değildir. Okula yeni başlayan çocuklar da bu zorlu değişim sürecinden geçmektedir. Öte yandan insan yaşamındaki zorluklar geliştirici ve güçlendiricidir.

Çocuklarımız bu süreçte nelerle karşılaşacağını, karşılaştığı zorluklar karşısında neler yapması gerektiğini bilirse içinde bulunduğu güç durumları en sağlıklı şekilde atlatılabilir.

Okula ilk defa başlayan her çocuk birbirinden farklı deneyimler yaşar. Kimi çocuk 1 haftada okula alışırken, kimi çocuğun uyum süreci 3 ayı bulabilir.

Bu farklılıklara sebep olan etkenler arasında çocuğun sosyal zekâ düzeyi, uyum düzeyi, ilişki kurma stilleri, bağlanma düzeyi, mizaç, ebeveyn-çocuk ilişkisi gibi faktörleri sıralayabiliriz.

Her çocuk kendine has şekilde uyum sürecini gerçekleştirecektir. Esasında bir çocuğun okulda akranları arasında yaşayacağı her türlü durum ve olay çocuk için yeni ve farklı bir deneyim olacağından oryantasyon ve uyum sürecinin genel itibarıyla 1 eğitim-öğretim yılı (2 dönem) içerisinde yayıldığını söylemek yanlış olmaz.

Çocuklar ilk etapta anne babalarının onları bırakıp gidecekleri korkusuyla okula gelmek istemeyebilirler. Okul öncesi eğitime başlayan çocuklar yaş dönemleri gereği benmerkezci olduklarından çoğunlukla bu tür düşünceye kapılırlar.

'Beni neden okula bıraktılar, annemle babam beni artık sevmiyor mu?' gibi düşüncelere sahip olabilirler. Bu tarz düşünceler bir miktar normaldir. Çocuklarımız uyum süreci sağlıklı geçtikçe, anne ve babasının her zaman aynı saatte veya söz verilen saatte aldığını gördükçe zamanla bu düşüncelerden sıyrılacaktır.

Burada önemli olan bunu davranışlarınızda görmeleridir. Çocuklar verilen sözleri asla unutmazlar. Saat ve zaman kavramını henüz bilmiyor olmaları sizi yanıltmasın. Bir şekilde yolunu bularak anne babalarının geliş sürecini hesaplayabilirler.

Çocuğa anne baba olarak verdiğimiz güven okula uyum sürecini kolaylaştıracaktır. Çocuğu okul çıkışında bekletmemek, verdiğiniz sözleri tutmak Okulun çocuğa kötü sonuçlar yaşatmayacağı ve güvende hissedeceği bir ortam düşüncesini pekiştirir.

Okula başlayacağı zaman mutlaka çocuklarınızı bilgilendirmeniz, gideceği okulu birlikte gezmeniz, orada ne kadar süre duracağını, öğretmenleriyle neler yapacağını konuşmanız, onu okuldan alacağınız saati ve gideceği süreyi konuşmanız, çocuğunuzun zihnindeki belirsizlikleri ortadan kaldıracaktır. Buna ek olarak, yarın okula gideceksin demek yerine acaba yarın okulda hangi etkinlikleri yapacaksınız şeklinde sohbet etmeniz çocuğunuzun zihnine daha olumlu mesajlar gönderecektir.

Oryantasyon sürecinde çocukta görülecek olan korku, endişe gibi duygular gayet normaldir ve ailelerin bu duyguları yok sayması yerine kabul etmesi daha faydalı olacaktır.

Bu tür duygular yeni deneyimin vermiş olduğu belirsizlik neticesinde açığa çıkabilir. Bu duyguları yok saymak oryantasyon sürecini rahatlatmaz, aksine süreci uzatır. Oryantasyon sürecinde çocuklar ağlayabilirler. Bu duruma hazırlıklı olunmalı.

Çocuklar temel bir korku nedeniyle mi ağlıyor, istemediği bir durumla karşılaştığı ve başa çıkmak istemediği için mi? Bunun ayrımını yapabilmek bu süreçteki ağlamaları doğru bir şekilde kontrol etmenizi sağlayacaktır.

Bir miktar ağlamalar normaldir. Bu süreçte "Şu an yeni bir okula başladığın için biraz korktun. Bu süreçte yanında olacağım." Şeklinde rahatlatıcı cümlelerle çocuğunuzu ne zaman okuldan alacağınız gibi bilgileri ona hatırlatabilirsiniz.

Çocukları bırakırken hiçbir zaman aceleyle veda edilmemeli ve ne zaman gelecekleri, orada ne yapacakları gibi bilgiler verilerek güven kazanılmalı. Ancak bu süreçte okulla iş birliği içinde olunmalı ve kapıdaki vedalaşmalar gereğinden fazla uzatılmamalıdır.

Bırakma zamanında kullanılan ses tonu da çok önemlidir, sakin sesle söyleyeceği sevgi dolu sözler çocuğa geçici ayrılıkları, aşırı endişe kapılmadan karşılama kuvveti verir.

Güvenli bir liman olmak ebeveynlerin en önemli görevidir.

Ses tonun yanında kullandığımız dilin de ayrışması gerekir. Hadi okulumuza gidelim değil, hadi okuluna gidelim gibi.

Onun sesi olmayalım ki onun sesi çıkabilsin.

Çocukların uyum sürecini etkileyen en önemli faktörlerden biri anne, babanın kaygı düzeyidir.

Unutmayın ki çocuklar anne, babalarının aynasıdır. Ebeveyn, yeni bir okul deneyimine yönelik hangi hissi besliyorsa, çocuk da o hissi ebeveyninden alarak benzer duyguları yaşar.

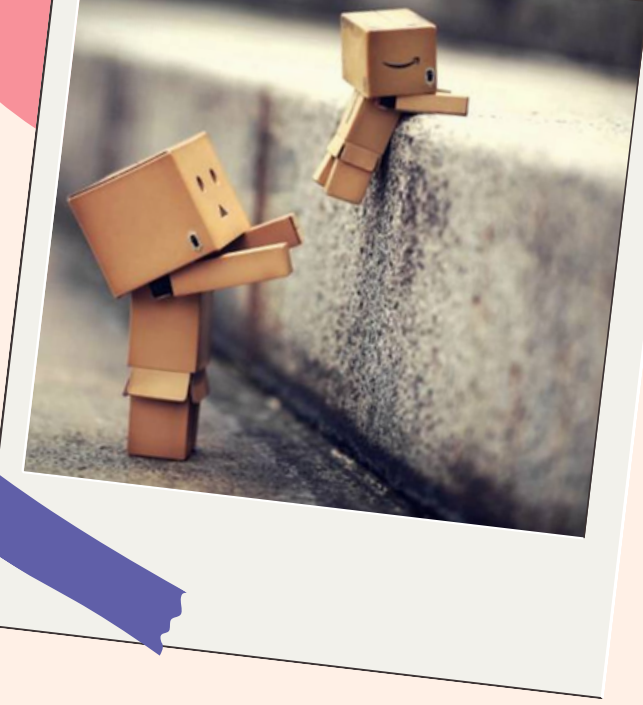
Anne ve baba kaygısını sözel olarak ifade etmese dahi, kaygı içeren en ufak mimikleri kendilerini ele vermeye yetecektir. Kaygı bulaşıcıdır ve çocuğunuzu okula bırakırken yüzünüzde beliren en küçük endişe ve kaygı emaresi çocuğun da okulla ilgili kaygılanmasına sebep olacaktır. "Burası kötü bir yer mi ki annem beni bırakırken üzgün bir şekilde bakıyor?" düşüncesiyle okulda kalmak istemeyecektir.

Ayrılma süreci daha zorlaşabilir.

Çoğunlukla uyum sürecindeki problemler, anne veya babaların vedalaşma süresini kendi duygu düzeylerindeki kararsızlıktan dolayı gereğinden fazla uzun tutmalarından kaynaklanmaktadır. Okula karşı olumsuz duyguya sahip olmayan çocuklar, anne babalarının bu tutumlarından dolayı olumsuz duygulara bürünerek okula girmekte zorlanmaktadırlar.

Okula gitmek istemeyen çocukla kesinlikle pazarlığa girilmemesi, bir takım vaatlerden de uzak durulması gerektiğini asla unutmamalıyız.

Çocuk sabah ağlayıp, gitmek istemediğini ifade edebilir ama ebeveynlerin ve öğretmenlerinin gösterdiği destek ve kararlı tavır ile bu davranışlar kısa süre içerisinde uyumlanmaya doğru değişmesi beklenir.

Çocuğun okulu reddetmesi durumunda, büyükanne/büyükbaba gibi aileden birinin çocuktan yana tutum göstermesi, ona güç verir ve tepkisini büyütür.

Okula gidiş tüm aile bireyleri tarafından desteklenmeli ve aile bireyleri uyum içinde olmalıdır.

Ve,

Çocuğumuzun okula uyum süreci asla arkadaşları ile mukayese edilmemelidir.

